

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000 ภายใน 15666 โทรสาร 0-2259-6172

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ข่าวสด ฉบับประจำวันที 25 เดือนมีนาคม พ.ศ.2561 หน้า 1, 13 มูลค่าข่าว 1,071,032.-

ส่วนวิเทศสัมพันธ์และสื่อสารองค์กร ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูรายละเอียดได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

‘โมสต์’ ตั้งบท ‘ไอ้จ้อย’ มีความสุขที่ได้เป็นตัวละคร

ข่าวการมา 8 ปีที่แล้ว แต่เพิ่งตั้งเปรื่องปรัง ก็คอนรับบท ‘ไอ้จ้อย’ บ่าวคนสนิทของ ‘ท่านหมื่นสุนทรเทวา’ ในละครชุด “บุพเพสันนิวาส” ทางช่อง 3 สำหรับนักแสดงดาวรุ่งพุ่งแรง โมสต์ วิตรุต ทุมรัตน์

◆ มีคนรู้จักมากขึ้นจากละคร “บุพเพฯ”

โมสต์ - “เรื่อง บุพเพสันนิวาส ถือเป็นคนละครแนวๆ ของผมเลย

ใช้เวลากว่า 1 ปี 8 เดือน (หัวเราะ) ไม่ได้มีเงินเลยคิดว่าตัวเองจะได้รับการชดเชยเยอะขนาดนี้ แต่หวังว่าคนดูน่าจะชอบเท่านั้นเอง ไม่ได้หวังระดับต้องเป็นที่รู้จักต้องเปรื่อง เพราะเราไม่ได้ออกเยอะขนาดนั้น แต่พอได้รับการยอมรับที่ลึกซึ้งเป็นเรื่องที่น่าอินลึกลับ”

◆ คิดว่าบทไอ้จ้อยสำคัญไหม

โมสต์ - “ตัวละครตัวนี้มีอยู่ในหนังสือ แต่

ชื่อเจิม ในบทโทรทัศน์เปลี่ยนเป็นจ้อย มีการลดเพิ่มเติมแต่ง จากตัวหนังสือมาเป็นภาพในละคร รส รูป กลิ่น เสียง จะต้องถูกเพิ่มหรือตัดแปลงให้ตอบโจทย์คนดูมากขึ้น ตัวละครนี้ถูกสร้างขึ้นเพื่อสร้างสีสัน ที่ใหม่-ก๊วต ผู้กำกับฯ บอกว่ามันเป็นตัวที่จะแทนความรู้สึกคนดู จะเห็นว่าจ้อยเป็นเหมือนเนืองอก ที่พระเอกนางเอกอยู่ด้วยกัน แล้วตัวมันจะมีอารมณ์ร่วมด้วยตลอด เห็นนายรักกันก็ดีใจ มันก็ขี้ม เป็นเหมือนตัวแทนผู้ชมที่อยู่หน้าจอ”

◆ **ได้รับความช่วยเหลือจากพี่ๆ ในกองยังอิงบ้าง**

โมสต์ - “เรื่องนี้ได้รับการฝึกฝนเยอะ ถึงแม้จะไม่ได้รับการสอนโดยตรง แต่ก็คอยดูพี่ๆ เขา เรียนรู้ไปเรื่อยๆ อยู่ด้วยกันนานๆ มีซึมซับส่วนเวิร์กช็อปของผมทำแยก ไม่เชิงว่าเรียนการแสดง แต่เหมือนนั่งคุยกันเพื่อให้เกิดความเข้าใจในตัวละคร วิธีการแสดงทุกบริบทของบุพเพสันนิวาส คือด้วยผมเป็นคนรุ่นใหม่ การจะไปเล่นอะไรที่เป็นแบบนี้ คือหมายถึงทาส เราต้องทำความเข้าใจตรงส่วนนั้นว่าทาสเป็นยังไง ปกติใครมาสั่งมาได้ ก็ไปแล้ว ทนเพื่ออะไร แต่นี่ทาสต้องทน ทนแบบจงรักภักดีด้วยนะ”

◆ **เรื่องภาษาพูดในเรื่องละ**

โมสต์ - “(ทำหน้าตาเหลือก) มันไม่ใช่แค่พูดครับที่ มันต้องเข้าใจในสิ่งที่พูด แต่มันไม่เข้าใจครับ มีคำอะไรไม่รู้ที่เกิดมาไม่เคยได้ยิน ไม่เคยอ่านเจอ แต่ต้องเอามาพูด ออเจ้า ทำไม่

ไม่เจ้า มึง ดู เอ็ง ข้า บทสนทนาอีก คำสลับกันหมดเลย (หัวเราะ) ไม่ไป ไป ไม่ หาไม่ หามิได้ ยากมาก คิวแรกของการถ่ายผมต้องวิ่งมาจากนอกบ้าน แล้วคนที่ผมพูดด้วยคืออาหนิง (นิรุทธิ์) คิดดูว่าบีบ

หัวใจขนาดไหน ประโยคก็ไม่ได้ยาวมาก แต่มันเหมือนนานมากกว่าจะพูดจบ (หัวเราะ) ต้องพูดให้ถูกไคอะลือกพูดให้ไม่ผิด อารมณ์อีก ทำทางอีก ต้องให้เป็นธรรมชาติด้วย ขอมรับเลยจนรอบข้างผมเก่งมาก วันไหนมีบทพูดเยอะ ผมก็เล่นหน้ากระจกก่อนนอนทุกวัน เหมือนสะกดตัวเองไปในตัว”

“และที่แน่ๆ ผมไม่ชอบขานชื่อเลข ท่านพระยาโกษาธิบดี ท่านโกษานั่นนี้ โอ้ย ยาว ผิดไปหลายคำ เพราะยศเขามีการเปลี่ยน อยู่ในบ้านเรียกอีกอย่าง ออกมาข้างนอกเรียกอีกอย่าง มีชื่อล้าลองอีก เรื่องนี้คนนึงมีหลายชื่อมาก แล้วไม่ได้เปลี่ยนคนเดียว เปลี่ยนทั้งเรื่อง ตอนนั้นยังจำไม่ได้เลยเรียกว่าไอ้จ้อย ไม่อยากให้ใครมาเยี่ยมบ้านเลข ๓๓๓ทำไม ก็มันต้องขึ้นไปรายงานว่าใครมาบ้านบ้าง”

◆ **ในเรื่องต้องพายเรือด้วย**

โมสต์ - “โห ผมต้องฝึกพายเรือทุกวัน เพื่อให้พายเรือเป็น วันที่ไม่มีคิวผมตอนเช้า ผมจะลงไปพายเรือทำจับ ทำพาย คัดน้ำ ทำยังงี้ให้พายจ้วงน้ำฝืดเดียว แล้วเรือไม่หมุนตัว เบี้ยวไปมา คิดดูแต่งตัวเป็นจ้อย กู้น้ำเจ้าพระยาอยุธยาแต่ก่อน คัดภาพมาที่ความจริง กลองข้างบ้าน ช่อง 3 หนองแขมบ้าง ที่กาญจนบุรีบ้าง แดดอย่างกะพระอาทิตย์ 4 ดวง ผมพายเรือไม่เป็น ฝึกพายจนเป็น ไม่ใช่แค่พายเป็นนะ พายจนเก่งเลยละ จนตอนนี้ผมชอบเรือไปแล้ว กลายเป็นว่าพอมีเวลา

ว่างผมจะไปเล่นเรือใบ ชอบการอยู่บนเรือไปเลย”

◆ ได้ร่วมงานกับพระเอก นางเอกบอร์ใหญ่เรื่องนี้เป็นไงบ้าง

โมสต์ - “ดีมากครับ ผมได้มาเจอได้มาอยู่กับพระเอกนางเอกเยอะมาก มันเข้มข้น แล่นก็รู้สึกว่าคุณแล้วที่ผมได้อยู่ใกล้ๆ เราได้เห็นพี่เบลล่า (ราณี) เฮ้! เขาเก่งวะ แล้วพี่โป๊ป (ธนวรรธน์) อีก เราไม่ได้เห็นแค่เวลาเขาทำงาน แต่เราอยู่ร่วมกันในกอง เราเห็น เราเรียนรู้ เรารับรู้ว่าเขาทำอะไร ทำยังไงกัน ก่อนเข้าฉาก เริ่มถ่าย ตั้งคัต จนเบรก เห็นพวกเขาซ้อม รีล็กซ์ สารพัดที่จะได้เรียนรู้ เข้าฉากด้วยกันจะรู้สึกเกร็ง ไม่ใช่แค่คู่พระนาง เกร็งกับทุกคน เพราะมันยาก ผมไม่อยากจะเป็นตัว่วงของใคร เจอแม่เหมียว(ชไมพร) เจออาหนิงก็กดดัน นานกว่าจะเริ่มผ่อนคลาย ผมขี้อายด้วย แต่ก็ผ่านไปได้ด้วยดี”

◆ ถ่ายกับใครมากที่สุด

โมสต์ - “ก็ต้องพระเอกสิครับ อยู่ด้วยกัน เดินตามทั้งเรื่อง ขนาดบางซีน ผมต้องเข้าไปอยู่แต่กล้องไม่จับมาที่ผมก็มี(หัวเราะ) รองลงมาคือพี่เบลล่า พี่ปิ่นจัน(ปรเม) แต่ว่าในบ้านก็ต้องเข้าฉากด้วยกันเยอะนะ พี่นุ่น(รมิดา) พี่หยา(จรรยา) บางทีพอๆ กับพี่โป๊ปพี่เบลล่ามั้ง ได้เข้าฉากกับพี่นุ่นพี่หยาบ่อยๆ รู้สึกดีเสมอ สนุกใจสุดแล้ว เราไม่กลัวผิดพลาดเล่นกับพี่หยา พี่เขาเป็นครูผมด้วย เป็นนักแสดงละครเวทีด้วยกัน ตอนเล่นเรื่องนี้ใหม่ๆ พี่หยาเป็นแอ็กติ้งโค้ชก็เลยรู้จักสนิทกัน

มาเรื่องบุพเพฯ พอเวลามีปัญหาอะไรผมก็จะคุยกับพี่หยาตลอด เวลาเล่นไม่ได้ก็จะไปกระเซะหาป่วนลดการแสดง พี่เขาจะให้คำตอบและคำปลอบที่ดีเสมอ พี่เขาก่อนข้างเปิด เราก็แฮปปี้”

◆ รักตัวละครจ้อยไหม

โมสต์ - “รักครับ เขาซื่อสัตย์มากเลยนะ

เราเป็นเขาอยู่นานมาก กว่าจะเป็นเขาได้ก็ภูมิใจ รู้เลยว่าเขารักนายของเขา เขาซื่อสัตย์แต่แฝงไว้ด้วยความกล้า เขามีมุมที่ต้องสนุก ทะเล้น มีความสุขนะที่ได้เป็นเขา ยิ่งพอออกมาเป็นแบบนี้ มีคนชื่นชอบ ก็เป็นความสุขของเรา”

◆ ทั้งหมดทั้งมวลนี้ ประทับใจตัวเองไหม

โมสต์ - “ทั้งประทับใจและต้องขอบคุณตัวเองมากๆ ที่เต็มที่กับมัน ไม่ละเลยหน้าที่ ผมตั้งใจจริงๆ ขอขอบคุณตัวเองที่ทำการบ้าน ตอนที่ยากๆ ก็ไม่ปล่อยปละละเลย ส่วนงานเรื่องต่อไปก็ต้องรอดูครับว่าจะเป็นยังไง”

พลเทพ สารภีรมย์

เส้นทางวงการ

เริ่มสัมผัสงานในวงการบันเทิง ด้วยการประกวดเวที **ดัชชี บอย แอนด์ เกิร์ล** เมื่อปีพ.ศ. 2552 โดยนักแสดงหนุ่ม **โมสต์วิศรุต หิมรัตน์** เล่าให้ฟังถึงเส้นทางที่ผ่านมาว่า “ผมเข้าวงการบันเทิง ตอน ม.5 อายุ 16 ปี ประกวดดัชชีบอยแอนด์เกิร์ล ถือเป็นก้าวแรกของผมเลย แล้วก็ไปเป็นศิลปินฝึกหัดในแกรมมี่ ผ่านไป 1-2 ปี ก็

มาเล่นละครกับบรรดากาซๆ เรื่อง น้องใหม่ ร้ายบริสุทธิ์ รับบทภูผา แล้วก็มิชคอมเรื่อง รักจัดเต็มรับบทก้านยาว แล้วก็เป็นการรับเชิญอยู่หลายเรื่อง ทั้งเรื่อง บางระจัน กลกิโมโน และอีกหลายๆ เรื่อง

ส่วนเรื่องน้องใหม่ฯ ผมหยุดถ่ายแล้ว หายไปจากเรื่อง เพราะต้องมาถ่ายบุพเพคาถาครับ”

“ผมมีพี่สาว 1 คน อายุห่างกัน 3 ปี เพิ่งสนิทกันเมื่อตอนไปอเมริกา ก็ตอนที่อยู่ที่นั่น มันรู้สึกโหวงๆ แล้วก่อนหน้านี้ ทั้งผมและพี่ผ่านอะไรแย่ๆ มาเยอะ พอผ่านตรงนั้นมา พวกเรารู้สึกว่าเราโตขึ้น เลยเข้าใจกันมากขึ้น รักกันมากขึ้น เข้าใจว่าคนที่สำคัญ

จริงๆ คนที่เราต้องแคร์คือใคร ก่อนหน้านี้อะนะนิดหน่อย ผมจิกกัดเขาตลอด มีอยู่ช่วงหนึ่งนอนอยู่คอนโดเดียวกัน มีปัญหากันจนแม่ต้องซื้อคอนโดให้ใหม่เพื่อให้พี่สาวไปอยู่ เมื่อก่อนถือว่าคนละข้าวเลย แต่ตอนนี้พอโตแล้วเราก็เข้าใจอะไรๆ มากขึ้น”

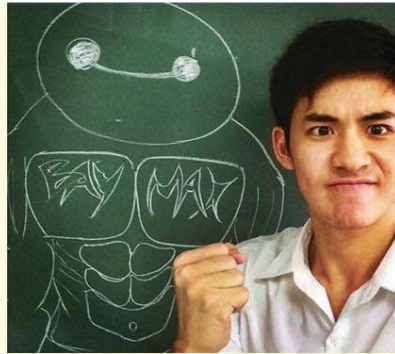
มีอะไรที่ตัวเองชอบและไม่ชอบบ้าง โมสต์กล่าวว่า “ผมไม่ชอบผลไม้ ตั้งแต่เด็กจนโตจนอายุ 25 ปีนี้ไม่มีผลไม้ตกถึงท้องเลย ซึ่งผมก็ไม่รู้ว่าเรียกกินมันหรือเปล่า คือส้ม แม่ต้องเอาแต่

น้ำออกมาให้กิน ถ้ากินเนื้อกินไม่เป็น กลัวยทอดกินได้แต่กลัวจริง ๆ ไม่เคยกิน ส่วนผักผมเริ่มกินตอนมัธยมปลายนี่เอง กินจากร้านเอ็มเค และกินเป็นแค้กะหล่ำปลี คะน้า เห็ด ในส่วนที่ชอบคือชอบเพลงชอบทะเลครับ”

ถามถึงอุปนิสัย ดารหนุ่มตอบ “ผมโคตรอินดี้เลยที่ไลฟ์สไตล์ ผมเป็นคนมีอารมณ์สุนทรีย์นะ ชอบดูหนัง ฟังเพลง แต่งเพลง ชอบคิดอะไรต่างๆ เป็นคนคิดเยอะ เวลาว่างๆ หรือไม่มีงานก็ไปเล่นละครเวที เหมือนได้เรียนแอ็กติ้ง ได้เจอคนที่เจ๋งจริงๆ เจอคนที่เป็ศิลปินจริงๆ เราได้ซึมซับตรงนั้น”

หัวใจไม่ว่าง! ‘ตั้งใจ-มุ่งมั่น-ต่อสู้’ นำพาสู่ความสำเร็จ

“บอกความจริงเลย ผมมีอยู่ๆ อยู่ครับ คุณกันมาเกือบปีแล้ว” “ไอ้จ้อย” หรือนักแสดงหนุ่ม ‘โมสต์-วิศรุต’ เผยถึงเรื่องราวความรัก ที่เจ้าตัวรับว่ามีสาวที่คุยอยู่ด้วย

ถามว่าตัวเองเป็นคนเจ้าชู้ไหม โมสต์เปิดใจว่า “ไม่แน่ใจครับ แต่ผมว่าผมเจ้าชู้ (หัวเราะ) แต่ผมก็ไม่เคยจีบใครนะ ผมขี้อาย (หัวเราะ) มีแต่คนเข้ามาจีบ เมื่อก่อนผมชอบใครผมก็แต่งเพลงนะ แต่งเพลงระบายความรู้สึก ไม่รู้แต่งทำไม แค่เขียนขึ้นมาเฉยๆ หรือบางทีก็ส่งให้เพื่อนฟัง (หัวเราะ) กลายเป็นเรื่องแสบชอบไป”

เพิ่งกลับจากอเมริกา ไปทำอะไรมา เจ้าตัวเผยว่า “ไปเรียนคอร์สภาษาอังกฤษมา 7 เดือน ตอนนี้เรียนจบคอร์สแล้ว คือผมเรียนจบศิลปกรรม มา ก็อยากมีหัวด้านอื่นด้วย อยากมีวิชาความรู้เพิ่มไว้ จึงตัดสินใจไปเรียนที่ต่างประเทศ แต่ว่าเราก็ต้องเริ่ม ก่อนที่จะเล่นละครเรื่อง นุพเพสันนิวาส ผมอยู่ตรงนั้นมา 6 ปีแล้ว ผมไม่ได้คร่ำมานะ แต่คิดว่าเราต้องหาทางออกให้กับตัวเอง จึงตั้งใจไว้ว่าจะไปเรียนบริหาร เพราะเราไม่เคยเรียนมาเลย แต่ก็ต้องได้ภาษาก่อน ก็เลยลงเป็นคอร์สสั้นๆ ไว้”

“แล้วที่บ้านชอบถามว่าเราจะทำงานทำการอะไร ผมไม่มีคำตอบ ตอบอะไรไม่ได้เลย ที่ผ่านมาก็อยู่กับการแสดง พอจบบุพเพฯ ก็ไปอเมริกา โรงเรียนแคลิฟอร์เนีย เมืองพอร์ตแลนด์ รัฐออริกอน บรรยากาศจะเหมือนเรื่องแวมไพร์ ทไวไลท์ มีคันสน ครึ้มๆ มีลมมีฝนทั้งปี ซึ่งเรื่องภาษาคอนนี่ก็โอเคขึ้นเยอะครับ ตอนที่อยู่ที่นั่น 5 เดือนแรก ก็คิดถึงแต่บ้าน ทำไมลาบากแบบนี้ ทำไมแหย่อย่างนี้ พอเข้าเดือนที่ 6 เหมือนปรับตัวได้ก็จะกลับเมืองไทยแล้ว ยิ่งตอนที่ละครออนแอร์แล้ว มีคนที่โน่น

จำผมได้ ผมเริ่มสบายแล้ว ร้านอาหารไทยที่นั่นให้ผมกินข้าวฟรีด้วย เข้ามาขอถ่ายรูป พอกลับมาถึงเมืองไทยก็เริ่มมีคนติดต่อเข้ามาเพื่อสัมภาษณ์ ผมเข้าใจนะว่าช่วงนี้อาจเป็นกระแส แต่คำว่ากระแสนี้แหละ มันมีทั้งความรู้สึกดีและความรู้สึกเกร็งด้วย”

วางอนาคตต่ออย่างไร ไอ้จ้อยครวญ “ตอบยากจริงเลย ผมยังไม่รู้ว่ายังไงเลย แต่ที่ผ่านมาเราทำทุกอย่างเต็มที่ ผมตั้งใจมาก ผมก็ไม่ได้สนใจอนาคตเหมือนกันว่าจะต้องมาเล่นอะไร ได้รับบทอะไร แต่ผมดีใจว่าแค่อนาคตในสั้นๆ นี้ ผมได้ทำในสิ่งที่ผมชอบ ได้ยึดเป็นอาชีพ ซึ่ง

ผมคิดแบบนี้มาแต่ไหนแต่ไร ส่วนเรื่อง
ที่ว่าจะต้องวางไว้สำหรับอนาคต ผม
คงต้องหาอะไรที่เป็นหลักประกันไป
ในตัวเองด้วย เหตุผลที่ผมไปเรียนที่
อเมริกา ก็ก่อนหน้านี้มันมีแวนมาในหัว
เหมือนกันว่าจะหยุดแล้วเหมือนกัน ผมเลย
ไปอเมริกาเพื่อหาหนทางให้ตัวเอง พอคนเราโต
ขึ้นมันต้องหาหลักประกัน ผมเห็นเพื่อนที่เรียนการ
แสดงมาด้วยกัน เก่งๆ ทั้งนั้น จบมาปีเดียวกัน มีเหลือ
ไม่กี่คนที่ได้ทำอาชีพนักแสดง ผมเลยคิดว่าจากนี้ไปก็คง
ต้องหาอะไรทำไปด้วยนั่นแหละ”

“ผมว่าผมโชคดีนะ แต่ไม่ใช่ที่เกิดจากความพลิกผันของ
ชีวิตนะครับ ผมเองตั้งใจ มุ่งมั่น และสู้มาโดยตลอด ไม่อย่าง
นั้นไม่ท้อจนเลิกจนไปเรียนอเมริกาหรอก” โมสตักล่าวในที่สุด